

عنوان مقاله:

بررسی آموزه های بنیادین انسجام بخش در منظومه ی فکری ارسطو

محل انتشار:

فصلنامه اندیشه دینی، دوره 17، شماره 62 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

محمدجواد انصاری - کارشناس ارشد فلسفه دانشگاه شیراز

قاسم کاکایی - استاد فلسفه و ریاست دانشکده الهیات و معارف اسلامی دانشگاه شیراز

محمد بنیانی - دانشیار دانشکده الهیات و معارف اسلامی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

ارسطو به دانش های متعددی پرداخته و آن ها را طبقه بندی کرده است. اگرچه موضوع و روش این دانش ها متفاوت است، باین وجود، در سراسر آن ها به تعدادی نظریات و آموزه های فراگیر برخورد می کنیم. برخی از محوری ترین آموزه های ارسطویی عبارت اند از: ماهیت، حمل پذیرها، مقولات، تعریف، استدلال، رئالیسم، طبع گرایی و... این آموزه های بنیادین چونان یک شاکله ی ذهنی، همواره در هر پژوهش علمی حضور دارند و همین سبب شده تا خروجی این پژوهش ها از هم بیگانه نباشند، بلکه ارتباطی شبکه مانند میان آن ها برقرار شود و منظومه ی فکری منسجمی حاصل شود. با گذشت زمان و مطرح شدن نظریات گوناگون در فلسفه و علوم که احیاناً در تقابل با نظریات محوری ارسطو قرار می گیرند، نظام های فکری دیگری به وجود می آیند که هر یک برساخته از شبکه ی درهم تنیده ای از معارف هستند؛ به گونه ای که به راحتی نمی توان دانشی را از یک منظومه ی فکری خارج نموده یا در منظومه ی فکری دیگری داخل نمود. حذف ماهیت و تاثیرات آن بر فلسفه و منطق صدرایی، نمونه ای از این تحولات است که مدعای جهان شمولی برخی دانش ها مانند منطق و متافیزیک ارسطویی را متزلزل می سازد.

کلمات کلیدی:

a

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1558081>

